

Peter de Volder. Deventer. Nederland.
www/peterdevolder.nl

Over mijn tekeningen schilderijen.

Ik werk met olieverf, spuitlak, fineliner, oliepastel op doek.

.....

Mei 2026.

Kijken naar wat er binnenin gebeurt. De dingen zo op een schilderij plaatsen dat er nog iets anders wordt opgeroepen, naast dat wat er op het doek staat. Ik kan verschillende vreemde elementen met elkaar combineren (metafysica), of verschillende schildertechnieken gewoon naast elkaar zetten.

De metafysische manier van vreemde elementen bij elkaar zetten, levert heel direct een soort psychische ruimte op.

Moderne kunst werkt veelal met een psychische ruimte.

Het tekenachtige loopt ook niet zoals ik dat voor ogen heb. Het is gewoon niet fijn genoeg, veel te grof. Wel een experimentje gedaan met fineliner. Dat stemde wel tevreden. Meer in uitproberen.

Mei 2026.

Verdiept in De Chirico. Van het surrealisme gaat toch een bijzondere werking uit. Daar voel ik me thuis. Een schilderij van De Chirico hing in museum More in Gorssel. Kon er rustig naar kijken want niemand had er interesse in. Er was wel veel interesse voor mooi uitgeschilderde figuren etc.. Zoals er al zo veel hangt, maar dan van Nederlandse makelij.

Een schilderij is interessant als het vragen oproept.

Dat doet veruit het meeste werk dat in museum More hangt niet. Vind ik. Maar het is wel een prettig museum en het is zeker een aanwinst: realistische kunst van eigen bodem.

Juni 2026.

De zichtbare wereld om ons heen is niet zo vaststaand als het lijkt, of als we denken. Ik maakte een foto vanaf boven, van het trapgat thuis, en alle muren staan er scheef op. Dat is niet zo als ik daar sta en naar beneden kijk. De hersenen maken wat scheef staat keurig recht.

Juni 2026.

Radeloos. Ik ben in eerste instantie enthousiast, maar uiteindelijk vind ik het werk niks. En waar ik nu moet zoeken weet ik niet. Ik heb al zo veel geprobeerd in mijn schildersleven. Het heeft me werkelijk niets opgeleverd. Helemaal niets. Behalve het genot van bezig zijn met verf. Maar dat loopt nu toch ook echt tegen zijn eind.

Ik hoop dat de persoonlijke crisis van de afgelopen 2 jaar me toch dichterbij mezelf brengt, ook in het schilderen. En anders stop ik er mee. Klaar mee!

Plan: Ik ga nog directer met mijn tekeningen aan het werk. En ik ga veel minder aan het werk. Echt veel minder. Dat maakt mijn werk wellicht opener.

Augustus 2026.

Groepsexpositie in de Bergkerk. Daar hangt van mij wel iets wat misschien een begin is.

September 2026

Het gaat goed nu. Eindelijk. Ik zet mijn tekeningen om in schilderijen en daarmee begint er iets te ontstaan dat denk ik veel beter is dan het werk van vele jaren. Dat heeft ook te maken met een soort, zeg maar, filosofisch idee, gedachte.

Ik werk nu met een grijze, witte achtergrond waarop ik dingen plaats.

Een ding is een voorwerp, bijvoorbeeld klok, deur, raam, maar ook een stip is een ding, een dot kleur, een rommelig geschilderd iets, een cirkel, wat puntjes, een woord etc..

Ben begonnen aan het lezen van boeken kunstfilosofie. Dat is interessant. Daar had ik eerder mee moeten beginnen. Het gaat bijvoorbeeld om: wat is kunst, is er vooruitgang in de kunst, maar ook: wat is zien, wat is kijken, zie ik echt de werkelijkheid als ik kijk, of zie ik alles behoorlijk ingekleurd.

Dit kan ik in mijn werk goed gebruiken. Ik wil in ieder geval geen realisme meer. Maar wel werken met een realistisch uitgangspunt, dat tegelijk iets heel anders laat zien.

Ik weet zeker dat ik heel anders kijk naar dingen dan vroeger. Dat kan niet anders met zo veel jaren schilderen. Al 50 jaar. Lieve hemel! Of zo mooi in het Engels: My Goodness!

Oktober 2026.

Bij de over de overzichtstentoonstelling Van Gogh in het Kroller-Muller. Otterloo.

Een paar kinderen (5-6 jaar) met hun juffrouw bij het schilderij 'Caféterrass bij avond' van Van Gogh. Er naast hangt een portret. De juffrouw vraagt aan de kinderen wat zij bijzonder aan het schilderij vinden. Ze bedoelt 'Caféterrass bij avond'. Een meisje antwoordt enthousiast: de hoed van die man, en wijst naar het portret. Op het schilderij is geen hoed te zien.

De juffrouw zegt: 'Jij vindt de hoed zo bijzonder. Oké. Heeft nog iemand iets bijzonders aan het schilderij gezien. Vinden jullie het mooi?' De juffrouw laat de hoed gewoon bestaan. Waar ie dus niet aanwezig is. En dat weet zij ook wel. Dit vind ik echt GROOTS van haar.

In feite is hiermee precies gezegd wat ik wil tekenen schilderen.

Want hoewel mijn werk komisch aandoet gaat het me toch om iets wat serieuzer is, en tegelijk ook voor mezelf nogal ongrijpbaar: het laten zien van een andere werkelijkheid. En wat is werkelijkheid, nu inmiddels wel is vastgesteld dat iedereen 'gekleurd' kijkt, de werkelijkheid anders invult, en het brein de hele dag corrigeert.

Oktober 2026

This is a True Story.

Ontleend aan de serie Fargo, op Netflix.

Mijn schilderijen zijn True Stories. Ook zal het voor veel mensen allemaal onzin zijn. Prima. Voor hen heb ik het dus niet gemaakt, heel simpel. Maakt me niks meer uit.

damned easy 30x40cm olieverf/oliespray 2026 *It's not that*

It's not that damned easy, heet een schilderij van de Zweedse schilder Kent Iwemir. Ik kwam zijn werk een paar jaar geleden tegen op Pinterest. Uiteindelijk bij een galerie in Stockholm 2 boekjes van hem besteld. Prachtig. Vooral daar waar de voorstelling uit de verf gehaald wordt.